

2. Ha föld és égbolt elvész majd, Az Úr igéje megmarad, És nyújt mennyei étet.
A gyengéknek ez a remény Világít hitük ösvényén, És bölcsességgel vezet.
Hitünk Nékünk Erősítők, Lelkesítők Buzgó tetterre,
Mert halálból visz életre.
3. Szent evangélium, te állj, És angyalszárnyakon felszállj Hirdetvén a világnak,
Hogy megbékélve Istennel Szakítsanak minden bűnnel, És higgyenek szavának.
Ámen, Ámen! Ti emberek, Megtérjete, Hogy ekképpen,
Már e föld is mennyé légyen.

4. Ti kapuk, most mind nyíljatok...

Előző énekre.

1. Ti kapuk, most mind nyíljatok, Király vonul be rajtatok, Ő dicső kegyelmében.
A bűntől ki eltávozott, Az immár fel is támadott, És látja Őt fényében.
Lássad, Áraszt Fényt az Isten; Küzdelmedben Homályt széleszt,
Örömteli létre ébreszt.
2. Nagy sereg vigad mellette, Mert láncokat levette, És szabadokká lettek.
Kik vakok voltak, látnak most, Kik bénák voltak, járnak most, Kik meghaltak ím élnek.
Igaz Vigasz Minden szava, És ahova Kezét teszi,
A haldoklót feléleszti.
3. Kik Krisztus hívei vagytok, Örömmel mellé álljatok, És bízzatok nevében.
Csak Őt, csak Őt tekintsetek, Szent országát építsétek Az emberek szívében;
Lelkek S hívek Szerzésében, E szent ügyben Fáradjatok,
Ebben Jézust szolgáljátok.
4. Te, kit bűnünk halálra vitt, Mikor dicsérik mindenütt Szent és magasztos neved?
Vajh mikor lesz az az idő, Mikor már mindenki hívő, És egyesül teveled?
Midőn Dicsőn Téged vallnak, Magasztalnak, Szent szavadnak
Örök hűséget fogadnak.
5. Mi szentül hisszük és híven, Szerető szíved nem pihen, S így minden teljeseedik.
A puszta lészen Édenné, A mérges forrás édessé, Ha szent szavad felhangzik.
Jöjjön, Jöjjön Árnyék helyett Égi fényed, Ha Te mondod,
Fenn fog állni szent templomod.

*Ti kapuk emeljétek fel a ti fejeteke, és emelkedjete fel ti örökkévaló
ajtók: hogy menjen bé a dicsőségnek Királya.*

Zsoltár 24:7.

5. Áldjad az Urat...

1. Áld-jad az U-rat, a di-cső-ség ö-rök ki-rá - lyát,

7 Sze-rel-mes lel-kem, ez ké-pe - zi él-tem fő vá - gyát.

13 Jöj - je - tek el, Zsol - tár - ral, hár - fá - val fel;

18 Hall - juk az é - nek hang - zá - sát!

2. Áldjad az Urat, ki mindent legjobban intézett,
Aki sasszárnyon hordozott s biztosan vezérelt;
Megtart téged, Miként óhajtja lelked,
Mert kegyelmében rád nézett.
3. Áldjad az Urat, ki mesterül alkotta téged,
Lelkével igazgat, megtartja jó egészséged.
Hányszor ért már Szomorúság, baj és kár,
Ő mindig ad segítséget!
4. Áldjad az Urat, ki téged oly bőven ellátott.
Egyetlen fiát is küldé, ki téged megváltott.
Mindenható Ő, kitől jön oly sok jó,
S kegyelmével is megáldott.
5. Áldjad az Urat, és minden, ami van énbenem
Áldja szent nevét, és mindenki hirdesse fennen:
Egyetlen fény, Téged követni érény,
Én lelkem, mondd reá: Ámen!

6. Krisztus, én életem...

Előző énekre.

1. Krisztus, én életem, hitem és drága reményem,
Te vagy ékessége lelkemnek, Te vagy érényem.
Értelmemet Vezessed és szenteld meg,
Hogy kedvedre legyen éltém.
2. Szeretett Megváltóm, ím magasztallak most téged,
Kívánom magamat egészen átadni néked!
Végy fel tehát! Nékem az majd üdvöt ad,
Ha szolgálhatom Felséged.
3. Egy ami szükséges: lelkem nyugalma megálljon;
Szívemben hiúság soha helyet ne találjon.
Egy örömöm, Akihez legyen közöm:
Krisztus, kit szívem szolgáljon.
4. Életem királya, csak Te légy az én vezérem,
Míg, ami szent s boldogít ez életben, elérem;
Lelket Te adj, Életem élte maradj!
Uram, kegyelmedet kérem.

Nékem mind életemben, mind halálomban nyereségem a Krisztus.

Filippi 1:21.